

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 30/2022
07.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 363/22 од 20.06.2022. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 60 Пр. бр. 12003/21 од 23.02.2022. године и Прекршајног апелационог суда 11 Прж бр. 7250/22 од 15.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 07.07.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 363/22 од 20.06.2022. године, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 60 Пр. бр. 12003/21 од 23.02.2022. године и Прекршајног апелационог суда 11 Прж бр. 7250/22 од 15.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 60 Пр. бр. 12003/21 од 23.02.2022. године окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима па је осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је дужан да плати, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом доношења посебног решења о замени односно начину извршења новчане казне и обавезан је да на име трошкова прекршајног поступка плати паушално одређени износ од 12.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда 11 Прж бр. 7250/22 од 15.04.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Јовановића и првостепена пресуда је потврђена.

Републички јавни тужилац наводи да захтев за заштиту законитости Пtz бр. 363/22 од 20.06.2022. године подноси против правноснажне другостепене пресуде, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези

чланова 259. став 1., 270. и 99. Закона о прекршајима у вези члана 455. став 3. ЗКП. Међутим, из навода предлога - да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан и преиначи правноснажне пресуде тако што ће прекршајни поступак покренут против окривљеног АА, због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 5. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, обуставити услед наступања апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка и одлучити да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда, произилази да је захтев поднет против обе правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 363/22 од 20.06.2022. године, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, Републички јавни тужилац наводи да приликом доношења другостепене пресуде, суд није применио одредбе чланова 259. став 1., 270. и 99. Закона о прекршајима у вези члана 455. став 3. ЗКП и на тај начин повредио право одбране окривљеног АА, обзиром да о жалби, коју је окривљени лично изјавио против првостепене пресуде, није одлучивао, иако је и о тој жалби требало да одлучи једном одлуком.

Из списка предмета произилази да је првостепена пресуда Прекршајног суда у Београду 60 Пр.бр.12003/21 донета 23.02.2022. године, достављена браниоцу окривљеног, адвокату Предрагу Јовановићу дана 03.03.2022. године и исти је након тога против првостепене пресуде благовремено изјавио жалбу. Поред овога, жалбу против првостепене пресуде, лично и у законском року, изјавио је и окривљени АА, препорученом пошиљком од 11.03.2022. године и иста је у суд примљена 15.03.2022. године и здружена списима заједно са жалбом браниоца о којој је Прекршајни апелациони суд одлучио пресудом 11 Прж бр. 7250/22 од 15.04.2022. године.

Како из списка даље произилази, да је жалба окривљеног АА, идентичне садржине као и жалба браниоца окривљеног и да је иста непотписана, Врховни касациони суд је оценио да предметна непотписана копија жалбе браниоца представља поднесак насловљен као „жалба“ и да није било разлога за одлучивање о истом од стране другостепеног суда, па није учињена ни повреда поступка из члана 264. став 2. тачка 4. ЗКП, на коју се неосновано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Имајући у виду да у конкретном случају није било разлога за преиначавање правноснажне пресуде, то код чињенице да је другостепена пресуда донета пре наступања апсолутне застарелости прекршајног гођења окривљеног, Врховни касациони суд о том

наводу захтева за заштиту за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, није одлучивао.

С обзиром да правноснажном другостепеном пресудом није учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, то је Врховни касациони суд, на основу одредбе члана 287. став 3. Закона о прекршајима одбио захтев као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић